

مدل‌یابی علی‌تاپ‌آوری هیجانی: نقش دلستگی به والدین و همسالان، راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجانات

زهرا هاشمی* و بهرام جوکار**

چکیده

در پژوهش حاضر نقش واسطه‌گری تنظیم عواطف و راهبردهای مقابله‌ای در رابطه دلستگی به والدین و همسالان با تاپ‌آوری هیجانی بررسی شد. شرکت‌کنندگان پژوهش ۳۰۴ دانش‌آموز دختر(نفر) و پسر(۱۳۴ نفر) دبیرستان‌های شهر شیراز بودند که به روش نمونه‌گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش از مقیاس‌های دلستگی به والدین و همسالان آرمسدن و گرینبرگ، مقیاس راهبردهای مقابله‌ای سندلر و همکاران، پرسشنامه تنظیم شناختی عاطفی گارنسکای و کراجی، مقیاس بهزیستی روانی کلی و پیترسون، مقیاس عاطفة مثبت و عاطفة منفی واتسون و همکاران، و افسردگی کودکان کواکس و بک استفاده شد. پایایی و روایی ابزارها با استفاده از ضریب پایایی آلفای کرونباخ و تحلیل عوامل احراز شد. با استفاده از رگرسیون به شیوه متولی همزمان و با به کارگیری مراحل پیشنهادی بارون و کنی مدل فرضی تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که الف) دلستگی به والدین در مقایسه با همسالان پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای تاپ‌آوری هیجانی است. ب) دلستگی به والدین با راهبردهای مقابله‌ای فعال و کناره‌گیری و جستجوی حمایت اجتماعی و تنظیم شناختی مثبت رابطه مثبت و با تنظیم شناختی منفی و راهبردهای مقابله‌ای اجتنابی رابطه منفی دارد. دلستگی به همسالان نیز فقط با راهبردهای مقابله‌ای فعال و اجتنابی رابطه مثبت داشته است. ج) به طور کلی راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی می‌توانند نقش واسطه‌ای در رابطه انواع دلستگی و تاپ‌آوری هیجانی داشته باشند. دلستگی به طوری که دلستگی به والدین و همسالان به طور غیر مستقیم و به‌واسطه راهبردهای مقابله‌ای فعال پیش‌بینی کننده مثبت تاپ‌آوری هیجانی و بواسطه راهبرد اجتنابی پیش‌بینی کننده منفی تاپ‌آوری هیجانی هستند. دلستگی به والدین همچنین به‌واسطه راهبرد مقابله‌ای کناره‌گیری تاپ‌آوری هیجانی را به شکل مثبت و به‌واسطه راهبرد مقابله‌ای اجتنابی و تنظیم شناختی منفی تاپ‌آوری هیجانی را به شکل منفی پیش‌بینی می‌کند.

کلیدواژه‌ها

دلستگی به والدین؛ دلستگی به همسالان؛ تاپ‌آوری هیجانی؛ راهبردهای مقابله‌ای؛ تنظیم شناختی هیجان؛ تنظیم شناختی

* نویسنده مسئول: دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز zhashemi.serkan@gmail.com

** دانشیار بخش روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شیراز

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۰/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۵

مقدمه

به‌طور کلی، تاب‌آوری به عنوان فرایند، توانایی یا پیامد سازگاری مؤقت آمیز به‌رغم شرایط تهدیدآمیز، تعریف شده است (هوواردو جانسون^۱، ۲۰۰۰). در همین راستا راتر^۲ (۱۹۹۰) در یک تعریف نسبتاً جامع، تاب‌آوری را به عنوان فرآیندی پویا توصیف کرده است که تأثیرات حوادث منفی زندگی را با توجه به تعامل میان عوامل خطرزا و عوامل حفاظتی بیرونی و درونی اصلاح می‌کند. حالتی که در آن فرد به تجربه بینش و رشد پس از فقدان توازن و از هم گسیختگی رسیده است و پیامدهای مثبت هیجانی، عاطفی و شناختی را نشان می‌دهد (گارمزی^۳، ۱۹۹۱؛ ماستن، ۲۰۰۱؛ راتر^۴؛ لوتار^۵ و همکاران، ۲۰۰۱). بنابراین، تاب‌آوری صرفاً یک پیامد نیست؛ بلکه تحقق پیامد تاب‌آوری مستلزم وجود توانمندی‌ها و کارکردهای مؤثر تنظیمی است که این نیز به‌نوبه خود متأثر از کارکردهای سطوح مختلف یا عوامل حفاظتی^۶ است که درسه سطح فردی، خانوادگی و اجتماعی مطرح می‌شوند (گارمزی، ۱۹۸۵). عوامل حفاظتی تأثیر شرایط نامطلوب یا خطرزا^۷ را بر روی رشد و پیامدهای آن تعدیل می‌کنند و راه‌های مثبت سازگارانه را ترغیب می‌کنند (راتر، ۱۹۹۰).

مروری بر ادبیات تاب‌آوری نشان‌دهنده آن است که در سال‌های اخیر تأکید خاصی بر ماهیت چند بعدی بودن این سازه شده است. ماهیت چند بعدی بودن سازه تاب‌آوری از شواهدی ناشی می‌شود که افراد در معرض خطر، به‌رغم نشان دادن کارکردهای مهارتی و سازگاری در بعضی از حوزه‌ها، مثلاً پیشرفت تحصیلی، پیامدهای ناسازگارانه جدی را در دیگر زمینه‌ها نشان می‌دهند و از افسردگی و اختلالات استرسی پس از حادثه رنج می‌برند (به عنوان مثال، کافمن^۸ و همکاران، ۱۹۹۴؛ لوتار، ۱۹۹۱؛ لوتار و همکاران، ۲۰۰۱) لذا به علت پیچیدگی سازه تاب‌آوری و گستردگی حوزه‌های مورد مطالعه، در نظر گرفتن تاب‌آوری به‌عنوان یک سازه تک‌بعدی ابهاماتی را سبب شده که محققان را در جهت چند بعدی بودن این سازه سوق

1. Howard & Johnson
2. Rutter
3. Garmezy
4. Luttar
5. Protective factors
6. Adversity
7. Kaufman

داده است (لوتا رو همکاران، ۲۰۰۱؛ کافمن و همکاران، ۱۹۹۴)، به عنوان مثال تاب آوری تحصیلی^۱ وانگ^۲ و همکاران، ۱۹۹۴؛ به نقل از سیچیتی و روگوش،^۳ (۱۹۹۷)، تاب آوری هیجانی^۴ کلاین و شورت،^۵ (۱۹۹۱؛ به نقل از سیچیتی و روگوش، ۱۹۹۷).

تاب آوری هیجانی به عنوان « توانایی عدم تأثیر پذیری بوسیله، بهبودی از، یا حتی کسب توانمندی بیشتر یا رشد از تجربیات و یا شرایط سخت زندگی » تعریف می شود(کاربونل^۶ و همکاران، ۱۹۹۸، ص ۲۵۹).

در مجموع با توجه به رویکردها و چالش‌های موجود، پژوهش حاضر با رویکردی سیستمی و شناختی-اجتماعی و مبنی بر دیدگاه تبادلات بوم شناختی^۷ بروونفن برنر^۸، نظریه تحول سیستمی و آسیب‌شناسی روانی تحولی^۹ سعی بر آن داشت که در قالب رویکرد متمرکز بر متغیر، شاخص‌ها و فرآیندهای تاب آوری هیجانی و عوامل تأثیرگذار بر این فرآیندها را در قالب یک مدل علی مشخص کند. در این مدل رابطه دلستگی به والدین و همسالان با میانجی‌گری فرایندهای تنظیم هیجان و راهبردهای مقابله‌ای با تاب آوری هیجانی متغیر بررسی شد. لذا در ادامه مبانی نظری و تجربی مدل پژوهش، ارائه خواهد شد.

فرایند تنظیم هیجانات، مقابله و تاب آوری

پژوهش‌ها نشان داده‌اند که کارکردهای متعدد روانی، شناختی، فیزیولوژیکی و رفتاری به مؤقیت افراد در تنظیم هیجانات وابسته است(گراس و تامپسون، ۲۰۰۷). کارکردهای مؤثر تنظیم هیجانات تأثیر ارزیابی‌ها و واکنش‌های ذهنی افراد را در مواجهه با حوادث استرس‌زا تعديل می‌کنند و به واکنش‌های شناختی، انگیزشی و رفتاری مناسب و مورد نیاز در چنین

-
1. Academic Resilience
 2. Wang
 3. Rogosch
 4. Emotional Resilience
 5. Kline & Short
 6. Carbonell
 7. Transactional Echological
 8. Bronfenbrener
 9. Developmental Psychopathology

شرایطی منجر می‌شوند (باک^۱، ۱۹۸۴؛ کرامر^۲، ۱۹۹۱؛ لازاروس، ۱۹۸۰، ۱۹۹۱؛ پانول هاس^۳ و همکاران، ۱۹۹۵؛ به نقل از گراس و تامپسون، ۲۰۰۷). بنابراین، شکست در ایجاد و رشد تنظیم هیجانات مناسب با مشکلات رفتاری، عاطفی، شناختی و روانی متعددی از قبیل اضطراب، فوبيا، نشانه‌های اختلالات روانی، افسردگی، پرخاشگری همراه می‌باشد (لندي^۴، ۲۰۰۲؛ به نقل از پایيرز، ۲۰۰۴). بنابراین، به نظر می‌رسد که تنظیم هیجانات و مقابله به عنوان عامل فرآيندی جایگاه ویژه‌ای در تابآوری داشته باشد. مقابله تلاش‌های هوشيار و ارادی تنظیم هیجان، شناخت، رفتار و فيزيولوژي تحت شرایط استرس‌زا است (لازاروس^۵، ۱۹۹۱؛ ميكولينسر و شبور^۶، ۲۰۰۳؛ كومپاز^۷ و همکاران، ۲۰۰۱).

در خصوص فرآيندهای مؤثر در کارکردهای تابآوری هیجانی باید خاطر نشان ساخت که به اعتقاد صاحب‌نظران تقریباً همه تجربیات ما از وقایع ناگوار با استرس یا هیجانات ناراحت‌کننده یا عواطف منفی همراه هستند. بنابراین، تابآوری هیجانی وابسته به توانایی ما در تشخيص چنین هیجانات ناراحت‌کننده، شناسایی هدف آنها، تحمل آنها برای مدت زمان مناسب و حل تعارضات ناشی از چنین شرایطی است (فلک^۸، ۱۹۸۸؛ به نقل از پایيرز، ۲۰۰۴؛ گراس و تامپسون^۹، ۲۰۰۷). به همین دلیل رشد تابآوری هیجانی به وسیله فرآيندهای تنظیمی، گسترهای از راهبردهای مقابله‌ای مؤثر، قدرت انتخاب راهبردهای مناسب با عوامل استرس زای محیطی، و توانایی اجرایی کردن چنین راهبردهایی انجام می‌شود (پایيرز، ۲۰۰۴).

اگر چه پژوهش‌های زیادی در خصوص کارکردهای روان‌شناختی مقابله در مواجهه با شرایط استرس‌زا انجام شده است، اما به اعتقاد صاحب‌نظران درک بهتر فرآيندهای مقابله‌ای در کودکان و نوجوانان نیاز به بررسی عوامل و بافت‌های تأثیرگذار اجتماعی دارد (كومپاز و همکاران، ۲۰۰۱). خانواده از جمله نظام‌های تأثیرگذار بر فرآيندهای تنظیمی است.

1. Buck
2. Cramer
3. Paulhus
4. Landy
5. Lazarus
6. Mikulincer & Shaver
7. Compas
8. Folk
9. Grass & Tompson

دلبستگی، فرایندهای تنظیم هیجانات و تاب‌آوری

به اعتقاد نظریه پردازان این حوزه بیشترین تأثیر بافت خانوادگی در رشد روانی - اجتماعی فرزندان مربوط به نقش خانواده در فرایندهای تنظیم هیجانات و مقابله است (داسک و دانکو^۱، ۱۹۹۴، هاروی و بایرد^۲، ۲۰۰۰، به نقل از اسکینر^۳ و زیمرمن - بک^۴، ۲۰۰۷). با وجود این، پژوهش‌های اندکی در زمینه چگونگی این تأثیرگذاری و عوامل مؤثر بر آن انجام شده است (دارلینگ و استین برگ^۵، ۱۹۹۳). یکی از این عوامل مهم و تأثیرگذار و زیر بنایی، سبک‌های دلبستگی افراد است (آیزنبرگ^۶ و همکاران، ۲۰۰۲).

نظریه دلبستگی بالبی (۱۹۷۳، ۱۹۸۲، ۱۹۶۹) یکی از مفیدترین چارچوب‌های مفهومی معاصر در درک تنظیم هیجان است. بالبی دلبستگی^۷ را «ویژگی نوع انسان می‌داند که باعث ایجاد پیوند هیجانی قوی با افراد خاصی می‌شود» (ص ۲۰۱ بالبی، ۱۹۷۳). در همین راستا راجا^۸ و همکاران (۱۹۹۲) بیان می‌کنند که مفهوم دلبستگی به معنای پیوند عاطفی ذاتی و قوی نسبت به والدین و همسالان است.

بالبی (۱۹۷۳، ۱۹۸۲، ۱۹۶۹) تفاوت‌های فردی افراد را در کارکردهای سیستم دلبستگی که نتیجه تجربیات اجتماعی با مراقبان در دوران نوزادی و کودکی است بر مبنای فرایندهای درونی و شناختی توصیف می‌کند. چنین مدل‌های کارکردنی، شامل دانش اخباری و رویه‌ای درباره خود، دیگران و تنظیم هیجان است که حاصل بازنمایی از خود و دیگران در حوزه برقراری ارتباطات نزدیک هستند. تعامل با مراقبان یا والدینی که در موقع نیاز کودک پاسخگو و در دسترس هستند باعث احساسی از دلبستگی ایمن^۹ در کودک می‌شود. زمانی که در الگوی دلبستگی این انتظار وجود داشته باشد که مراقبان به شکل اعتمادپذیری در موقع نیاز در

-
1. Dusek&Danko
 2. Harvey &Byrd
 3. Skinner
 4. Zimmer Gem-Beck
 5. Darling & Stunberg
 6. Eisenberg
 7. Atta Chment
 8. Raga
 9. Secure Attachment

دسترس نیستند، در نتیجه احساسی از امنیت و اینمی به وجود نمی‌آید و مدل‌های کارکردی منفی از خود و دیگران شکل می‌گیرد. چنین حالت‌هایی از دلستگی در ابعاد اصلی اضطراب و اجتناب شکل می‌گیرند.

مطابق با مدل کارکردی روان‌شناسی بالبی (۱۹۶۹، ۱۹۸۲، ۱۹۷۳) زمانی‌که فرد با شرایط تهدیدآمیز و استرس‌زا مواجه می‌شود، تنظیم هیجانات، نظرات تجربیات و چگونگی مقابله نتیجه فعال شدن سیستم دلستگی است. در این حالت قابلیت دسترسی حضور یک احساس از دلستگی ایمن، به کارگیری راهبردهای تنظیم هیجانی مبتنی بر امنیت^۱ از قبیل باورهای خوش‌بینی درباره مدیریت ناراحتی و غم، باورهای اعتماد و خوش‌بینی درباره حسن نیت دیگران و احساس خود – کارآمدی درباره توان مقابله با تهدید را تسهیل می‌کند (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۳). در صورتی‌که در مواجهه با شرایط تهدیدآمیز و استرس‌زا، پاسخ فرد از سیستم دلستگی سبک دلستگی نایمن باشد، در سبک دلستگی مضطرب، فرد را وادر به به کارگیری دانش اخباری و رویه‌ای بیش از حد فعالانه^۲ از قبیل تلاش برای فراخواندن کمک از اطرافیان از نوع پاسخ‌های کنترل کننده و آماده (دیویس و همکاران، ۲۰۰۳)، وابستگی شدید به اطرافیان به عنوان منبع حمایتی (شیور و هازان، ۱۹۹۳)، و ادراکی از درمانگی آموخته شده در تنظیم هیجان (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۳) می‌کند یا در سبک دلستگی اجتنابی به به کارگیری راهبردهای تنظیم هیجانی غیر فعال‌سازی^۳ از قبیل فقدان جستجوی نزدیکی و ایجاد ارتباط با دیگران در کاهش اندوه و غم منجر می‌شود (کسیدی و کوباک^۴، ۱۹۸۸).

چنین جنبه‌هایی از کارکردهای سیستم دلستگی و مقابله در شرایط تهدیدآمیز و چالش در بسیاری از پژوهش‌های تجربی برای سبک‌های دلستگی شناسایی و تأیید شده است (به عنوان مثال، السکاندر^۵ و همکاران، ۲۰۰۱؛ برانت و همکاران، ۲۰۰۱؛ بیربانوم^۶ و همکاران، ۱۹۹۸، به نقل از میکولینسر و شیور، ۲۰۰۳). همچنین نتایج پژوهش‌های گلیلوم^۷ و همکاران، (۲۰۰۲) در

1. Secure –Based Stra Tegies
2. Hyperactivating & Up- Regulation
3. Deactivation
4. Cassidy & Kobak
5. Alexander
6. Birn Baum
7. Gillion

کودکان پیش‌دبستانی نشان می‌دهد که دلبستگی کودکان به والدین پیش‌بینی کننده تنظیم هیجان و راهبردهای مقابله‌ای مؤثر است. نتایج پژوهش‌های کونتریز^۱ و همکاران(۲۰۰۰) در نمونه دانش‌آموزان پایهٔ پنجم، مشابه نتایج پژوهش‌های کوباک و اسکیری^۲ (۱۹۸۸) و نتایج پژوهش‌های طولی زانک و لا بووی^۳ (۲۰۰۴) (به مدت ۶ سال) در نمونه نوجوانان نشان می‌دهد که به کارگیری مقابلهٔ مؤثر با دلبستگی رابطهٔ مستقیم دارد. چنین نوجوانانی از تاب‌آوری بالاتری بپرهمند هستند، اضطراب کمتری را گزارش می‌کنند و خصوصیت کمتری را در رفتارهای خود نسبت به گروه نوجوانان با دلبستگی غیرایمن گزارش می‌کنند. در کنار پژوهش‌هایی که دربارهٔ رابطهٔ بین سبک‌های دلبستگی و راهبردهای مقابله‌ای کنکاش کرده‌اند، پژوهش‌های تجربی متعددی نیز رابطهٔ میان راهبردهای مقابله‌ای و تنظیمی و پیامدهای روانی را بررسی کرده‌اند. به عنوان مثال بیزلی^۴ و همکاران(۲۰۰۳) و جرمن^۵ و همکاران(۲۰۰۶) و کامپبل-سیلز و بارلو (۲۰۰۷) و مارتین و داهلن^۶ (۲۰۰۵)، و گارنفسکای و کراجی (۲۰۰۶) و (۲۰۰۹) در پژوهش خود نشان دادند که راهبردهای ناکارآمد از قبیل خود سرزنشی و نشخوار فکری با اختلالات روانی و شخصیتی از قبیل اضطراب و افسردگی و ارزیابی‌های مثبت با فقدان نشانه‌های اضطراب و افسردگی ارتباط دارند. نقش واسطه‌ای مقابلهٔ هیجان‌مدار کودک در رابطهٔ ارزیابی شناختی منفی کودک از تعارضات والدین با هر دو سلامت جسمی و سلامت روانی-اجتماعی کودک نیز در پژوهش قره باعی و وفایی (۱۳۸۸) تأیید شده است. مطابق با نتایج لعلی و عابدی (۱۳۸۷) نیز انواع بدرفتاری والدین در سلامت روانی و میزان افسردگی نقشی مهم دارد.

همان‌گونه که ذکر شد هدف اصلی پژوهش ارائهٔ مدلی علی از تاب‌آوری هیجانی با رویکردن سیستمی و شناختی-اجتماعی بود، که در آن دلبستگی به والدین و همسالان به عنوان متغیرهای برون‌زاد (عامل حفاظتی خانوادگی)، تنظیم هیجان و راهبردهای مقابله‌ای

1. Contrease

2. Sceery

3. Zhang & Labouvie

4. Beasley

5. Jermann

6. Dahlen

متغیر فرآیندی (یا واسطه‌ای)، و تاب آوری هیجانی متغیر درون‌زاد مدل هستند. سوال‌های پژوهش حاضر عبارت بودند از:

- ۱- آیا دلستگی به والدین و همسالان پیش‌بینی کننده مستقیم تاب آوری هیجانی هستند؟
 - ۲- آیا دلستگی به والدین در مقایسه با دلستگی به همسالان پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای تاب آوری هیجانی است؟
 - ۳- آیا راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجانی نقش واسطه‌ای بین دلستگی به والدین و همسالان و تاب آوری هیجانی دارد؟
- فرضیات موجود عبارت هستند از:
۱. دلستگی به والدین و همسالان پیش‌بینی کننده راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجانی سازگار هستند.
 ۲. دلستگی به والدین و همسالان با واسطه‌گری راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجانی پیش‌بینی کننده معنادار تاب آوری هیجانی هستند.

روش

جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان سال اول مقطع متوسطه شهرستان شیراز بوده که در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹ مشغول به تحصیل بودند. به منظور انتخاب شرکت‌کنندگان در پژوهش از روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای استفاده شد. به این ترتیب که از میان نواحی چهارگانه آموزش و پرورش شهرستان شیراز، دو ناحیه انتخاب و ۴ دیبرستان دخترانه و ۴ دیبرستان پسرانه در نواحی مربوطه نیز به طور تصادفی انتخاب شده و دانش‌آموزان پایه اول به پرسشنامه‌های خود-گزارشی پاسخ دادند. در نهایت در این پژوهش ۸۴۰ نفر شامل ۴۷۹ دختر و ۳۶۱ پسر از ۸ دیبرستان دخترانه و پسرانه شرکت داشتند.

ابزارهای پژوهش عبارت هستند از:

۱) پرسشنامه دلستگی به والدین و همسالان (IPPA^۱)

این پرسشنامه را آرمیلسن و گرینبرگ (۱۹۸۷) تهیه کرده و ۲۴ گویه را شامل است. IPPA یک پرسشنامه خودسنجی با مقیاس لیکرت ۵ قسمتی از کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافقم = ۵ است. در خصوص پایایی مقیاس، میوس و همکاران (۲۰۰۲؛ به نقل از اشرف، ۱۳۸۵)، آلفای کرونباخ را برای تک تک زیر مقیاس‌ها ارائه داده‌اند که میانگین پایایی برابر با ۰/۷۸ بوده است. در خصوص روایی نیز روایی سازه‌ای این پرسشنامه با استفاده از تحلیل عاملی بررسی شده است که مؤلفان تأیید کرده‌اند. اشرف (۱۳۸۴) پایایی ویرایش فارسی این مقیاس را مطلوب گزارش کرده است. در پژوهش حاضر برای تعیین پایایی از روش آلفای کرونباخ و برای سنجش روایی از تحلیل عوامل استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس‌های دلستگی به والدین و همسالان به ترتیب ۰/۸۲ و ۰/۷۲ به دست آمد. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی بیان‌کننده وجود دو عامل کلی در مقیاس بود. ملاک استخراج عوامل شبیه منحنی اسکری و ارزش ویژه^۲ بالاتر از یک بود و سوالهای ۲۱ و ۲۴ به دلیل پایین بودن بار عاملی حذف شدند. شاخص KMO برابر ۰/۷۵ و ضریب کرویت بارتلت برابر ۰/۶۷ و ۰/۳۲۴ در سطح ۰/۰۰۰۱ معنادار بود، که نشان‌دهنده کفايت نمونه‌گیری و ماتریس همبستگی گویه‌های مقیاس بود.

۲) مقیاس راهبردهای مقابله‌ای

این مقیاس را سندلر^۳ و همکاران (۱۹۹۰) طراحی کرده‌اند. تحلیل محتوا بیان‌کننده^۴ بعد مختلف از انواع راهبردهای مقابله‌ای است که خود در برگیرنده ۱۱ بعد از ابعاد مختلف است. این^۴ بعد عبارت هستند از: الف) مقابله مرکز بر حل مسئله یا مقابله فعال که شامل راهبردهای تصمیم‌گیری شناختی، حل مستقیم مسئله، مقابله بازسازی مثبت و جستجوی اطلاعات است. ب) راهبردهای کناره‌گیری شامل اعمال کناره‌گیری و آزادسازی فیزیکی

-
1. Inventory of Parent and Peer Attachment
 2. Eigen value
 3. Sandler

عواطف؛ ج) راهبردهای اجتنابی: شامل راهبردهای اعمال اجتنابی و تفکرات شناختی اجتنابی؛ د) راهبردهای جستجوی حمایت: شامل راهبردهای به کارگیری حمایت عملی افراد در جهت حل مسئله، جستجوی حمایت عاطفی برای تخلیه احساسات و کاهش عواطف منفی. این مقیاس مشتمل بر ۵۲ گویه است و بر اساس مقیاس ۴ درجه‌ای همیشه = ۴، بیشتر اوقات = ۳، بعضی وقت‌ها = ۲ و هرگز = ۱ درجه بندی شده است. شایان ذکر است که این پرسشنامه برای اولین بار در ایران استفاده شده است. لذا روایی این آزمون در پژوهش حاضر از طریق تحلیل عاملی بررسی و محاسبه شده است. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریماکس، وجود ۴ عامل در گویه‌ها را تأیید کرد. ملاک استخراج عوامل شیب اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بود. با توجه به یافته‌های تحلیل عاملی ۱۲ گویه به دلیل پایین بودن بار عاملی و تداخل گویه‌ها در چند عامل حذف شده‌اند و در نهایت ۳۴ گویه مناسب تشخیص داده شد. مقدار ضریب KMO برابر با ۰/۷۷ و ضریب مجذور خی برابر با ۳/۴۸۵ (p<0.001) و مقدار واریانس تبیین شده توسط این ۴ عامل برابر با ۲۹/۶۴ است.

در خصوص پایایی، ضرایب آلفای کرونباخ ابعاد مقابله فعال، راهبردهای کناره‌گیری، راهبردهای اجتنابی، راهبردهای جستجوی حمایت به ترتیب عبارت بودند از: ۰/۶۴ ۰/۸۳ ۰/۶۱ و ۰/۶۴، که با نتایج پژوهش سدلر و همکاران (۱۹۹۰) همخوانی دارد.

پرسشنامه تنظیم شناختی عاطفی^۱ (CERQ)

این پرسشنامه را گارنسکای و کراجی (۲۰۰۶) به منظور تأکید بر راهبردهای شناختی و پیشایندی تنظیم عواطف طراحی شده است. این پرسشنامه شامل ۹ راهبرد شناختی تنظیم عواطف است که عبارت هستند از سرزنش خود، سرزنش دیگران، پذیرش، تمرکز بر برنامه‌ریزی، تمرکز بر تجربیات مثبت، فاجعه‌آمیز خواندن، ارزیابی‌های مثبت، نشخوار فکری حادثه منفی و کاهش اهمیت موقعیت. که می‌توانند در ۲ زیرمقیاس کلی تر یعنی تنظیم شناختی مثبت و منفی قرار بگیرند. گارنسکای و کراجی (۲۰۰۶) اعتبار همگرا و واگرایی آن را از طریق بررسی همبستگی آن، با پرسشنامه‌های افسردگی و اضطراب (دروگاتیس، ۱۹۷۷) تأیید کرده‌اند. ضرایب آلفای کرونباخ نیز برای زیرمقیاس‌ها از ۰/۷۳ تا ۰/۸۱ گزارش شده است. در

1. The cognitive Emotion Regulation Questionnaire

پژوهش حاضر برای تعیین پایایی از روش آلفای کرونباخ و برای سنجش روایی از تحلیل عوامل استفاده شد. ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس‌های تنظیم شناختی مثبت و منفی به ترتیب 0.72 و 0.70 به دست آمده است. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی بیان‌کننده وجود دو عامل کلی در مقیاس بود. ملاک استخراج عوامل شیب منحنی اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بود. شاخص KMO برابر 0.72 و ضریب مجذور خی برابر 1.18 که در سطح 0.0001 معنادار بوده است.

تاب آوری هیجانی

در این پژوهش تاب آوری هیجانی، مجموعه‌ای از عواطف مثبت، همچنین نبود نشانه‌های افسردگی و اضطراب و بهزیستی روانی را شامل است که با مقیاس عاطفة مثبت و عاطفة منفی واتسون^۱ و همکاران (۱۹۸۸) به نقل از مظفری (۱۳۸۲)، پرسشنامه افسردگی کودکان^۲، CDI، کواکس و بک، ۱۹۷۷ به نقل از استوار (۱۳۸۶)، و بهزیستی روانی سنجیده می‌شود. در این پژوهش منظور از تاب آوری هیجانی نمره عامل تحلیل عاملی پرسشنامه‌های فوق است سپس بهمنظور مثبت شدن ماهیت سازه، این نمره در تابع (۱-۱) ضرب شده است. مقدار ضریب KMO برابر با 0.75 و ضریب کرویت بارتلت برابر با $324/67$ ($p < 0.01$) است. واریانس کل نیز برابر با $58/56$ است. ضرایب بار عاملی به ترتیب برای عواطف مثبت 0.53 ، عواطف منفی 0.81 ، بهزیستی روانی 0.84 و افسردگی 0.84 به دست آمده است. این مقیاس‌ها در ادامه معرفی می‌شوند.

۱-۱) مقیاس بهزیستی روانی

مقیاس بهزیستی روانی، که در این پژوهش از آن استفاده شد، مقیاسی است که کلی و پیترسون^۳ (۱۹۹۷) از آن برای سنجش بهزیستی روانی کودکان و نوجوانان در پژوهه مطالعات طولی ملّی ایالات متحده در ۱۳۴ مدرسه و متتجاوز از ۹۰۰۰۰ دانش‌آموز در طی سال‌های

-
1. Watson
 2. Children Depression inventory
 3. Kelley & Piterson

۱۹۹۴-۲۰۰۱ استفاده کرده‌اند. وینست^۱ (۲۰۰۷) ضریب آلفای کرونباخ را برای این مقیاس ۸۷٪. گزارش کرده است.. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۵ به دست آمده است. روایی آن نیز با استفاده از همسانی درونی و بررسی ضرایب همبستگی هر یک از سؤال‌ها با نمره کل پرسشنامه محاسبه و ضرایب همبستگی درونی مؤلفه‌ها و کل مقیاس شواهدی دال بر روایی سازه‌ای آن فراهم می‌آورند که حاکی از ثبات درونی مقیاس است که بالای ۰/۷۰ بوده و تمامی آن‌ها معنادار است. همچنین اعتبار واگرایی و همگرایی آن از طریق بررسی همبستگی آن، با پرسشنامه‌های افسردگی و عواطف منفی و مثبت بررسی شده و به ترتیب برابر با ۰/۶۴-۰/۵۵ و ۰/۵۶ است.

۳-۲) مقیاس عاطفة مثبت و عاطفة منفی

این مقیاس (PANAS²) را واتسون و همکاران (۱۹۸۸) برای اندازه‌گیری عاطفة مثبت و منفی تهیه کرده‌اند و ۲۰ گویه را شامل است. مؤلفان این مقیاس، ضرائب آلفای کرونباخ را با توجه به دستورالعمل زمانی از ۰/۸۶ تا ۰/۹۰ برای عاطفة مثبت و ۰/۸۷ تا ۰/۸۴ برای عاطفة منفی گزارش کرده‌اند. مؤلفان در بررسی اعتبار خارجی، همبستگی این مقیاس را با سازه‌هایی از قبیل اضطراب حالت (اسپیل برگر^۳ و همکاران، ۱۹۷۰)، افسردگی بک (بک و همکاران، ۱۹۶۱) بررسی کرده‌اند که همگی آن‌ها با عواطف مثبت به شکل معنادار و منفی و با عواطف منفی به شکل مثبت رابطه داشته‌اند (به نقل از مظفری، ۱۳۸۲). پایایی و روایی ویرایش فارسی این مقیاس را مظفری (۱۳۸۲) مطلوب گزارش کرده است. در این پژوهش ضرائب آلفا برای عاطفة مثبت ۰/۷۳ و برای عاطفة منفی برابر ۰/۸۲ گزارش شده است. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی بیان‌کننده وجود دو عامل کلی در مقیاس بود. ملاک استخراج عوامل شیب منحنی اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بود. شاخص KMO برابر ۰/۷۵ و ضریب مجدور خی برابر ۱/۱۸ که در سطح ۰/۰۰۰۱ معنادار بوده است.

1. Vincent

2. Posetive And Negative Affect Scale

3. Spielberger

۳-۳) پرسشنامه افسردگی کودکان و نوجوانان

پرسشنامه افسردگی کودکان (CDI)، کواکس و بک، (۱۹۷۷) ۲۷ گویه را شامل است و برای کودکان ۷ - ۱۷ ساله طرح ریزی شده است. این پرسشنامه ثبات درونی مناسبی دارد. با استفاده از ضریب آلفا دامنه‌ای از ۰/۷۱ تا ۰/۹۴ (سیلور و همکاران، ۱۹۸۴) برای این پرسشنامه گزارش شده است. استوار و رضویه روایی واگرایی این پرسشنامه را از طریق همبستگی آن با مقیاس اضطراب اجتماعی برای نوجوانان SAS-A ۰/۳۵ گزارش و پایایی این پرسشنامه نیز به روش بازآزمایی با فواصل زمانی دو هفته‌ای ۰/۹۱ گزارش کرده‌اند (استوار، ۱۳۸۶). در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ به دست آمده است. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی و بیان‌کننده وجود یک عامل کلی در مقیاس بود. ملاک استخراج عوامل شیب منحنی اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بود. شاخص KMO برابر ۰/۸۴ و ضریب مجدور خی برابر ۱/۶۳ که در سطح ۰/۰۰۰۱ معنادار بوده است. در این پژوهش سوالهای ۸، ۱۸ و ۱۹ به دلیل پایین بودن بار عاملی حذف شدند.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر دلیستگی به والدین و همسالان به عنوان متغیرهای برون‌زاد، متغیر تاب آوری هیجانی به عنوان متغیر درون‌زاد نهایی و متغیر راهبردهای مقابله‌ای (مقابله فعال، راهبرد کناره‌گیری، راهبرد جستجوی حمایت، راهبرد اجتنابی و تنظیم شناختی مثبت و منفی) به عنوان متغیر واسطه‌ای هستند. بر این اساس یافته‌های پژوهش در دو بخش ارائه می‌شود. بخش اول شامل اطلاعات توصیفی مربوط به متغیرهای مورد بررسی در مدل است. و بخش دوم یافته‌های حاصل از تحلیل مسیر را شامل می‌شود.

در جدول ۱ شاخص‌های توصیفی شامل میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نمره، برای متغیرهای پژوهش آورده شده است.

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

تعداد	حداکثر نمره	حداقل نمره	انحراف معیار	میانگین	متغیرها
۳۰۲	۶۰	۱۳	۸/۶۸	۴۴/۹۵	دلستگی به والدین
۳۰۱	۶۰	۱۸	۷/۱۶	۴۱/۱۷	دلستگی به همسلان
۳۰۱	۶۴	۲۱	۸/۰۹	۴۶/۴۹	مقابله فعال
۳۰۱	۴۱	۱۰	۴/۶۲	۲۲/۷۱	راهبرد کناره‌گیری
۳۰۱	۲۴	۶	۳/۶۶	۱۴/۱۶	جستجوی حمایت
۳۰۱	۳۳	۱۰	۴/۰۹	۲۲/۱۹	اجتنابی
۳۰۱	۴۵	۱۳	۵/۶۷	۳۱/۷۰	عواطف مثبت
۳۰۱	۴۹	۱۱	۷/۰۵	۲۴/۶۴	عواطف منفی
۳۰۱	۵۷	۹	۶/۴۶	۲۵/۷۳	بهزیستی روانی
۲۹۹	۴۸	۲	۸/۲۴	۱۸/۷۳	افسردگی
۲۹۸	۳۲	۹	۴/۲۴	۲۰/۳۲	تنظيم شناختی مثبت
۲۹۸	۳۵	۷	۴/۹۹	۱۹/۳۳	تنظيم شناختی منفی
۲۹۷	۲/۰۴	-۳/۹۰	۱	۰	تابآوری هیجانی

بهمنظور بررسی چگونگی ارتباط متغیرهای پژوهش، قبل از محاسبه ضرایب همبستگی بین متغیرها، نرمال بودن متغیرها از طریق آماره کولموگراو- اسمیرنوف^۱ و ضرایب چولگی^۲ بررسی شد که با توجه به نتایج، نرمال سازی برای متغیرهایی انجام شد که از منحنی طبیعی تفاوت معنادار داشتند. علاوه بر این خطی بودن روابط از طریق رسم نمودار پراکنش هر زوج متغیر تأیید شد. و در نهایت با استفاده از جداول مقادیر انتهایی داده‌های پنج بار بزرگ‌تر و پنج مقدار کوچک‌تر نیز بررسی شد. نتایج نشان داد که مقادیر دورافتاده^۳ با توجه به حجم نمونه اثری بر شکل توزیع متغیرها نداشتند. در مجموع تحلیل‌های اولیه موجبات احراز پیش فرض‌های اولیه محاسبات همبستگی و تحلیل مسیر را فراهم آورد. نتایج ضرایب همبستگی مرتبه صفر متغیرهای پژوهش در جدول ۲ ارائه شده است.

1. Kolmogorov-Smirnov

2. Skewness

3. Outlier

جدول ۲: ماتریس همبستگی مرتبه صفر متغیرهای پژوهش

	متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱- دلستنگی به والدین														
۲- دلستنگی به همسلان		۱	۰/۰۸											
۳- راهبرد مقابله فعال		۱	۰/۲۶**	۰/۳۴**										
۴- راهبرد کناره‌گیری		۱	۰/۳۱**	۰/۰۱	۰/۱۷**									
۵- راهبرد جستجوی حمایت		۱	۰/۲۶**	۰/۳۱**	-۰/۰۲	۰/۳۴**								
۶- راهبرد اجتنابی		۱	۰/۰۵	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۹	-۰/۲۷**							
۷- عواطف مثبت		۱	۰/۰۱	۰/۲۷**	۰/۲۶**	۰/۳۷**	۰/۱۶	۰/۲۸**						
۸- عواطف منفی		۱	-۰/۲۸**	۰/۴۲**	-۰/۱۸**	۰/۱۳*	-۰/۲	-۰/۰۷	-۰/۳۷**					
۹- بهزیستی روانی		۱	-۰/۵۴**	۰/۲۸**	-۰/۳۰**	۰/۱۷**	۰/۱۲*	۰/۳۳**	۰/۱۸	۰/۴۲**				
۱۰- افسردگی		۱	-۰/۶۴**	۰/۵۴**	-۰/۲۹**	۰/۲۹**	-۰/۱۹**	-۰/۱۴*	-۰/۳۲**	-۰/۰۸	-۰/۳۷**			
۱۱- تنظیم شناختی مثبت		۱	-۰/۰۹	۰/۰۲	-۰/۰۲	۰/۱۹*	۰/۱۶**	۰/۲۵**	۰/۲۱**	۰/۳۶**	۰/۱*	۰/۲۱**		
۱۲- تنظیم شناختی منفی		۱	۰/۱۸*	۰/۳۶**	-۰/۳۵**	۰/۴۱**	۰/۱۴*	۰/۳۳**	-۰/۰۱	۰/۰۵	-۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۲۱**	
۱۳- تاب آوری هیجانی		۱	۰/۴۳**	۰/۰۸	۰/۸۴**	۰/۸۳**	-۰/۸۰**	۰/۵۲**	-۰/۳۵**	۰/۲۵**	۰/۲۰**	۰/۳۸**	۰/۱۵*	۰/۴۷**

** p≤۰/۰۰۱ * P≤۰/۰۵

نتایج تحلیل مسیر

برای بررسی فرضیه‌های پژوهش و پاسخگویی به سؤال‌های پژوهش از رگرسیون چندگانه به صورت متوالی همزمان^۱ مطابق با مراحل بارون و کنی (۱۹۸۶) استفاده شد. این مراحل عبارت هستند از ۱-رگرسیون همزمان تابآوری هیجانی بر روی دلبستگی به والدین و همسالان (جدول ۳)، ۲-رگرسیون همزمان راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی مثبت و منفی بر دلبستگی به والدین و همسالان (جداول ۴ و ۵)، ۳-رگرسیون همزمان تابآوری هیجانی بر راهبردهای مقابله‌ای همراه و تنظیم شناختی مثبت و منفی با دلبستگی به والدین و همسالان (جدول ۶)، ۴-مقایسه مرحله یک و سه؛ چنانچه ضرایب رگرسیون از مرحله یک به سه کاهش یابد نشان از نقش واسطه‌ای راهبردهای مقابله‌ای بین متغیرهای مذکور و تابآوری هیجانی است.

جدول ۳: رگرسیون همزمان تابآوری هیجانی بر دلبستگی به والدین و همسالان

متغیر مستقل	ضریب رگرسیون	R	R ²	سطح معناداری
دلبستگی به والدین	۰/۴۷	۰/۴۹	۰/۲۴	۰/۰۱
دلبستگی به همسالان	۰/۱۱	۰/۰۹	۰/۰۳	۰/۰۳

جدول ۴: رگرسیون همزمان راهبردهای مقابله‌ای بر دلبستگی به والدین و همسالان

راهبرد مقابله‌ای جستجوی حمایت				راهبرد مقابله‌ای کناره‌گیری				راهبرد مقابله‌ای فعال				متغیر
p	ضریب Beta	R ²	R	p	ضریب Beta	R ²	R	p	ضریب Beta	R ²	R	
۰/۰۰۱	۰/۳۳	۰/۱۱	۰/۳۳	۰/۰۱	-۰/۲۸	۰/۰۹	۰/۳۰	۰/۰۰۱	۰/۱۸	۰/۰۳	۰/۱۷	دلبستگی به والدین
NS	-۰/۰۶			۰/۰۲	۰/۱۱			NS	-۰/۰۳			دلبستگی به همسالان

1. Simultaneous sequential

جدول ۵: رگرسیون همزمان و تنظیم شناختی مثبت و منفی بر دلبستگی به والدین و همسالان

تنظیم شناختی منفی				تنظیم شناختی مثبت				متغیر
p	ضریب Beta	R ²	R	p	ضریب Beta	R ²	R	
۰/۰۰۱	-۰/۲۱	۰/۰۵	۰/۲۳	۰/۰۰۱	۰/۲۱	۰/۰۵	۰/۲۳	دلبستگی به والدین
NS	۰/۰۳			NS	۰/۰۸			دلبستگی به همسالان

جدول ۶: نتایج رگرسیون چندگانه تاب آوری هیجانی بر راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی مثبت و منفی همراه با دلبستگی

متغیر مستقل	ضریب Beta	R	R ²	سطح معناداری
دلبستگی به والدین	۰/۲۳			۰/۰۰۱
دلبستگی به همسالان	۰/۰۸			NS
راهبرد مقابله‌ای فعال	۰/۲۳			۰/۰۰۱
راهبرد مقابله‌ای کناره‌گیری	۰/۱۱			۰/۰۳
راهبرد مقابله‌ای اجتنابی	-۰/۲۱	۰/۶۷	۰/۴۵	۰/۰۰۱
راهبرد مقابله‌ای جستجوی حمایت	۰/۰۷			NS
تنظیم شناختی مثبت	-۰/۰۴			NS
تنظیم شناختی منفی	-۰/۳۱			۰/۰۰۱

برازش مدل

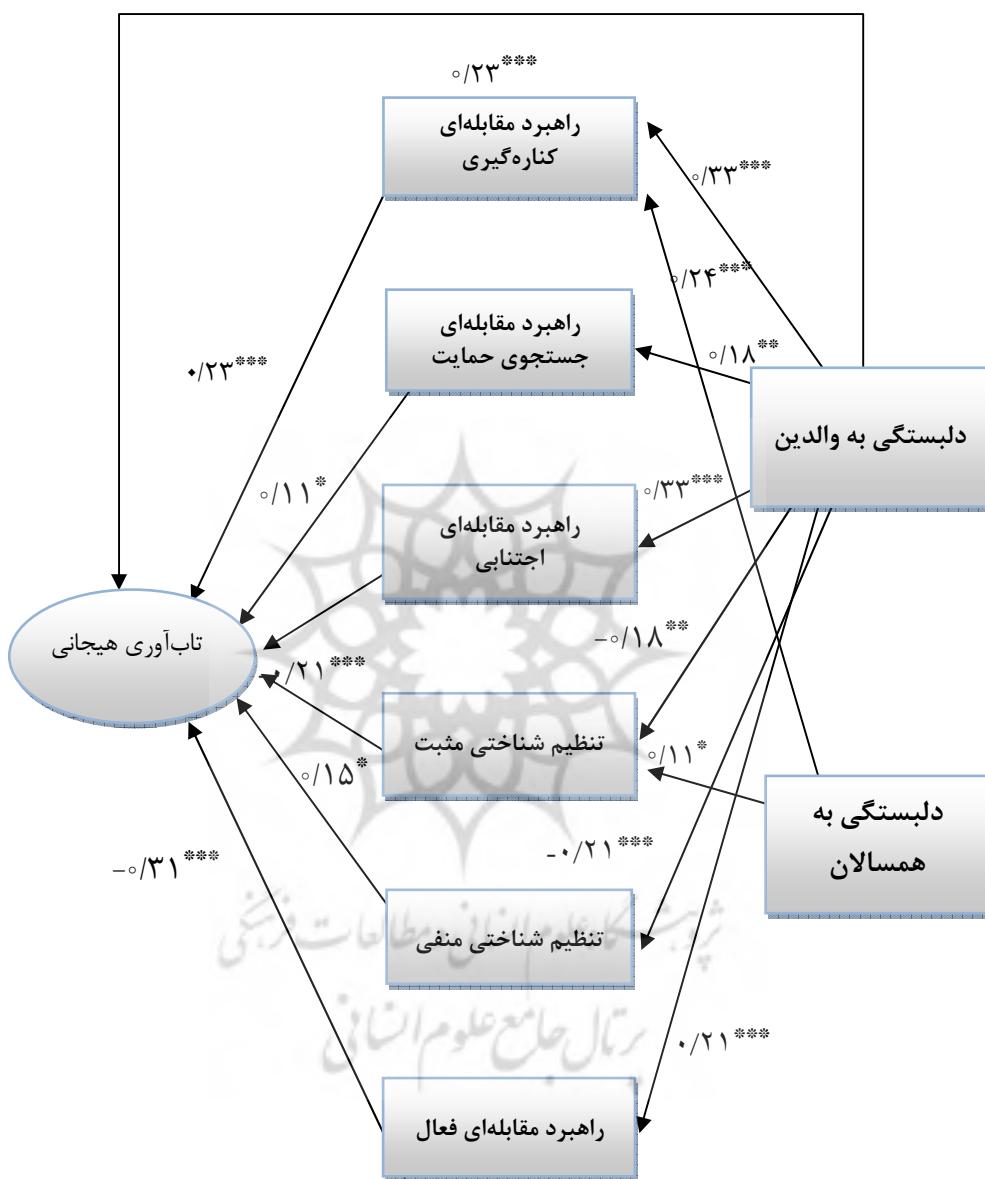
مقادیر مربوط به شاخص‌های برازش مدل عبارت بودند از: GFI=۰/۹۱، AGFI=۰/۸۹ و RMSEA= ۰/۰۸ و CFI= ۰/۸۷، IFA= ۰/۸۷ و NFI=۰/۹۰. (P< ۰/۰۰۱). $\chi^2 = ۲۸۶/۵۷$ و NNFI=۰/۸۸ دامنه مقادیر AGFI و GFI و NFI و NNFI می‌تواند از صفر تا یک تغییر کند.

مقدایر نزدیک به یک نشان‌دهنده نکویی برازش مدل است (جورسکاگ^۱، ۱۹۸۱). همان‌گونه که مشاهده می‌شود ضرایب برازش مدل در سطح مقبولی هستند و نشان از آن دارند که بین مدل ارائه شده با داده‌های مشاهده شده همخوانی مقبولی وجود دارد. GFI شاخص خوبی تطبیق است که مربع باقیمانده پیش‌بینی شده را با مربع باقیمانده داده‌های واقعی مقایسه می‌کند. یا به عبارتی نشان‌دهنده میزان واریانس-کوواریانس تبیین شده توسط مدل است. شاخص AGFI با توجه به درجات آزادی تعديل شده است. شاخص خی دو مربوط به آزمون فرض صفر برای تفاوت انحراف میان ماتریس واریانس-کوواریانس تخمین زده شده از ماتریس واریانس-کوواریانس داده‌های تجربی است. در خصوص مدار خی دو حاصل و معنادار شدن آن نیز ذکر این نکته ضروری است که مقدار این این شاخص و معناداری آن به شدت تحت تأثیر حجم نمونه قرار می‌گیرد. لذا در مدل‌هایی که حجم نمونه بزرگ‌تر از ۲۰۰ نفر است، فرض صفر رد می‌شود. و از آنجا که حجم نمونه پژوهش حاضر بزرگ بود این ضریب نمی‌تواند مبنای مناسبی برای قضاوت باشد و توصیه شده است که در استفاده از آن احتیاط لازم به کار گرفته شود (کلانتری، ۱۳۸۸). شاخص NFI تطبیق مدل را با یک مدل پایه مقایسه می‌کند و شاخص NNFI با توجه به درجات آزادی تعديل شده است.

بهمنظور بررسی میزان واسطه‌گری^۲ متغیر راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجانات برای مدل، از روش و فرمول کنی^۳ (۲۰۰۱) استفاده شد. در این روش مجموع اثرات غیرمستقیم بر مجموع کل اثرات (مستقیم و غیرمستقیم) تقسیم می‌شود:

$$\text{Mediation} = \frac{\text{ه}/\text{ه}}{\text{ه}/\text{ه}} = \frac{۵۵۸۴}{۳۰۸۴} = ۱.۷۷$$

-
1. Jorescog
 2. Mediation proportion
 3. Kenny

نمودار ۱: نمودار تحلیل مسیر مدل تابآوری هیجانی

 $P \leq .05^*$ $P \leq .01^{**}$ $P \leq .001^{***}$

بحث و نتیجه‌گیری

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه‌ای تنظیم شناختی هیجان و راهبردهای مقابله‌ای در رابطه دلستگی به والدین و همسالان با تابآوری هیجانی، همچنین مقایسه اهمیت دلستگی به والدین و همسالان در پیش‌بینی راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجان و تابآوری هیجانی بود. یافته‌های حاصل از پژوهش حاضر نشان می‌دهد که اولاً دلستگی به والدین در مقایسه با همسالان به صورت مستقیم، پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای تابآوری هیجانی است. دوم اینکه راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی، نقش میانجی بین انواع دلستگی به والدین و همسالان با تابآوری هیجانی دارد که در ادامه تبیین و تفسیر شده است.

مطابق با یافته‌های پژوهش حاضر دلستگی به والدین و همسالان به صورت مستقیم پیش‌بینی کننده تابآوری هیجانی هستند که البته، با توجه به ضرایب بتا دلستگی به والدین پیش‌بینی کننده قوی‌تری برای تابآوری هیجانی است. چنین نتایجی همسو با نتایج پژوهش‌های گذشته مبنی بر وجود رابطه میان سبک‌های دلستگی ایمن با بهزیستی ادراک شده و نبود آسیب‌ها و اختلالات روانی و نشانه‌های افسردگی (میکولینسر و شیور، ۲۰۰۳؛ کامپیل-سیلز و بارلو، ۲۰۰۷؛ مارتین و داهلن، ۲۰۰۵؛ گارنفسلکای و کراجی، ۲۰۰۶ و ۲۰۰۹؛ و مینگ لویی هی، ۲۰۰۸) است. در خصوص نقش و اهمیت تأثیر مستقیم دلستگی بر تابآوری هیجانی باید خاطر نشان کرد که مطابق با رویکرد کردار شناسانه بالبی (۱۹۷۳)، تفاوت‌های فردی در کارکردهای سیستم دلستگی تأثیر بسزایی در انواع مختلف کارکردهای روانی در مراحل مختلف زندگی به همراه دارد. این احساس که فرد دوست داشته می‌شود و مورد عشق است و حمایت افراد با اهمیت را دارد به طور طبیعی به بازنمایی ذهنی مثبت از خود و دیگران منجر می‌شود. همچنین احساس پایداری از عزت نفس و خود کارآمدی را نیز به همراه دارد (شیور و هازان، ۱۹۹۳؛ میکولینسر و شیور، ۲۰۰۳) که بهنوبه خود منابع تابآوری هیجانی در طول مدت استرس محسوب می‌شوند. علاوه بر آن، افراد با بازنمایی‌های ذهنی مثبت از تجربیات دلستگی، خود را ایمن و مورد حمایت احساس می‌کنند. چنین احساسی مطابق با نظریه

توسعه یافته و ساخته شده^۱ فردیکسون (۱۹۹۹) به عنوان هیجان مثبت تجربه می‌شود. که می‌تواند به شکل مستقیم کارکردهای شناختی (از قبیل باز بودن نسبت به اطلاعات، افزایش انعطاف‌پذیری، توجه بیشتر به جنبه‌های مرتبط مسئله، بسط و گسترش معنایی) یا ویژگی‌های انگیزشی (همچون افزایش انگیزه درونی، لذت و علاقه، بالا بردن ارزش پیامد) یا گسترهای از رفتارهای سازگارانه را متأثر کند یا غیر مستقیم از طریق اتخاذ راهبردهای مقابله‌ای مؤثر موجبات بهزیستی روانی و تاب آوری هیجانی را فراهم آورد. در واقع چنین احساسی نقش کلیدی در ترغیب و استفاده از منابع سازگاری را ایفا می‌کند (به نقل از ماستن، ۲۰۰۴). نظریه بالی همچنین به شکل تلویحی بیان می‌کند که نبود دلبستگی به عنوان عامل خطر باعث کاهش تاب آوری در برخورد با شرایط استرس‌زا می‌شود، همچنین هیجان منفی را ترغیب و باعث به وجود آمدن مشکلات هیجانی، رفتارهای ناسازگارانه و آسیب‌های روانی می‌شود. تجربیات دلبستگی اولیه نایمن (چه مضطرب و چه اجتنابی یا هر دو) با تنظیمات ناکارآمد و بی‌ثباتی هیجانی همراه است (بالی، ۱۹۸۲). به عبارتی، شکل‌های دلبستگی به طور نزدیکی با رشد هیجانات و تنظیم آنها در هم تنیده‌اند. نحوه رفتار مراقبان در طی دوران رشد نقش اساسی در کمک کردن به نوزادان در تنظیم عواطف، برانگیختگی آنها، بیان عواطف و کترل آنها دارد. به اعتقاد نظریه پردازان رشدی برای رشد شخصیت نرمال، هیچ ارتباطی در زمینه ارتباطات اجتماعی، مهم‌تر از روابط سال‌های اولیه کودک با مراقبان نیست و هیچ چیز استحقاق آن را ندارد که تا این اندازه در درجه اهمیت قرار داشته باشد و چنین روابطی، ارتباطات اجتماعی و عاطفی و حد نهایی سازگاری‌های اجتماعی را در مراحل بعدی زندگی تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین، در مجموع و به طور خلاصه پایه‌های اولیه عواطف، به طور زیستی در سال‌های اولیه ظاهر می‌شوند و فرآیندهای تنظیم هیجانات به تدریج در طی مراحل رشد و متناسب با توانمندی‌های شناختی و عاطفی همراه با الگوبرداری، تقویت و ارجاعات اجتماعی شکل می‌گیرند؛ فرآیندهایی که پاسخ‌های هیجانی را راهاندازی، حفظ، اصلاح و یا تغییر می‌دهند. از طرفی شکل‌های دلبستگی و نیاز به برقراری ارتباطات نزدیک و صمیمی در مراحل مختلف رشدی به شکل‌های مختلفی از روابط و ارتباطات اجتماعی خود را نشان می‌دهد. به

همین دلیل بسیاری از صاحب‌نظران از جمله بالبی، سالیوان و پیاژه معتقد هستند که در طی مراحل رشد، ارتباط با همسالان می‌تواند سهم منحصر به‌فردی در رشد داشته باشند که اهمیت نسبی این نقش‌ها در دوران‌های مختلف رشدی با یکدیگر متفاوت است (بالبی، ۱۹۸۲). بر پایه مباحث نظری و پژوهش‌های انجام شده در کشورهای غربی، در دوران نوجوانی همسالان در زندگی نوجوان اهمیت بیشتری می‌یابند و دلستگی به سمت همسالان تمایل بیشتری پیدا می‌کند. مطابق با نتایج این پژوهش، دلستگی به والدین پیش‌بینی‌کننده بسیار قوی‌تری برای تاب‌آوری هیجانی است، اما با توجه به اینکه آزمودنی‌های مورد مطالعه در این پژوهش را سال‌های میانی نوجوانی تشکیل داده‌اند؛ نتایج این پژوهش همچنان بر نقش خانواده در فرهنگ و جامعه ایرانی به عنوان عاملی مهم و تأثیرگذارتر از دلستگی به همسالان بر رشد و توانمندی‌های عاطفی و انواع کارکردهای روانی تأکید دارد.

اما علاوه بر نقش مستقیم خانواده بر تاب‌آوری هیجانی و سلامت روانی که در بالا اشاره شد، هدف عمده این پژوهش بررسی نقش واسطه‌ای راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجان در رابطه دلستگی به والدین و همسالان با تاب‌آوری هیجانی بوده است. مطابق با نتایج پژوهش حاضر، بین دلستگی به والدین و راهبردهای مقابله‌ای فعال و کناره‌گیری و جستجوی حمایت اجتماعی و تنظیم شناختی مثبت رابطه مثبت، همچنین بین دلستگی به والدین و تنظیم شناختی منفی و راهبردهای مقابله‌ای اجتنابی رابطه منفی دیده می‌شود، اما در مجموع دلستگی به همسالان پیش‌بینی‌کننده ضعیفت‌تری نسبت به والدین در خصوص انواع راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجان است به‌طوری‌که دلستگی به همسالان فقط با راهبردهای مقابله‌ای فعال و اجتنابی رابطه مثبت داشته است. در سطح نظری و به اعتقاد بالبی و بر مبنای شکل‌گیری انواع مدل‌های کارکردی روان‌شناسی، الگوهای مختلف دلستگی با مجموعه‌ای از خصوصیات هیجانی و رفتاری همراه است. مطابق با این مدل، زمانی‌که فرد با شرایط تهدید‌آمیز و استرس‌زا مواجه می‌شود، تنظیم و نظارت تجربیات نتیجه فعال شدن سیستم دلستگی است. در این حالت قابلیت دسترسی حضور یک احساس از دلستگی ایمن به به کارگیری راهبردهای مبتنی بر امنیت، شامل دانش اخباری و رویه‌ای درباره خود، دیگران و تنظیم هیجان منجر می‌شود. دانش اخباری شامل باورهای خوش‌بینی درباره مدیریت ناراحتی و غم، باورهای اعتماد و خوش‌بینی درباره حسن نیت دیگران و احساس خود کارآمدی درباره

توان مقابله با تهدید و به کارگیری حداکثر کارکرد دیگر سیستم‌های رفتاری است (شیور و هازان، ۱۹۹۳). دانش رویه‌ای شامل سه روش یا راهبرد مقابله‌ای است: پذیرش و قبول شرایط به رغم بروز ناراحتی بدون پریشانی و از هم پاشیدگی شخصی، جستجوی حمایت اجتماعی و حل مسئله است (میکولینسرو شیور، ۲۰۰۳). لذا به طور اختصاصی راهبرد مقابله‌ای فعال که در برگیرنده راهبردهایی همچون تصمیم‌گیری‌های شناختی، درگیری برای حل مسئله به شکل مستقیم، جستجوی اطلاعات در خصوص نحوه پدیدآیی مشکل یا ابعاد مختلف مسئله و بازسازی شناختی مثبت است؛ به عنوان فرآیند یا عامل واسطه‌ای میان دلبستگی به والدین و همسالان و تاب آوری هیجانی عمل می‌کند. در واقع، به اعتقاد بالبی (۱۹۷۳)، دلبستگی به عنوان پایگاهی ایمن برای اکتشاف محسوب می‌شود که کودک می‌تواند خود را آزاد احساس کرده و مستقلانه به اکتشاف محیط اقدام کند. چنین کودکانی خود جهت‌ده، مشتاق یادگیری و کنجکاو بوده و از چالش‌ها فرار نمی‌کنند و همین امر باعث می‌شود که در مراحل بعدی رشدی به شایستگی‌های شناختی بیشتری دست یافته و در مواجهه با مسائل رویکردی فعال داشته باشند (اینورث، ۱۹۷۸؛ به نقل از میکولینسرو شیور، ۲۰۰۳). بنابراین، راهبرد اجتنابی نیز که ابعاد اجتناب شناختی و رفتاری را دربرمی‌گیرد با دلبستگی به والدین رابطه منفی داشته و به عنوان فرآیند واسطه‌ای نقش داشته و به شکل منفی تاب آوری هیجانی را پیش‌بینی می‌کند. راهبردهای غیر فعال، راهبردهایی از قبیل اجتناب از نزدیکی و صمیمت در ارتباطات و به حداکثر رساندن فاصله هیجانی از دیگران و نادیده گرفتن نشانه‌های محیطی تهدید را شامل است. چنین تمایلاتی همچنین با تصور خود اعتمادی بالایی مبنی بر اینکه فرد به تنها‌ی از عهده کاهش هیجان منفی و اندوه خود بر می‌آید، همراه است و فرد قادر به پذیرش ضعف‌ها و کاستی‌های خود نیست و بدیهی است که به کارگیری چنین رویکردهای ناکارآمد در برخورد با شرایط استرس‌زا و تهدید‌آمیز، به تجربه عواطف منفی منجر شده و آسیب‌های روانی از قبیل افسردگی را نیز در درازمدت در پی خواهد داشت. از طرفی، نبود دلبستگی در مواردی هم منجر می‌شود که شرایط چالش و تهدید بیش از حد اغراق‌آمیز جلوه کند و احساس درماندگی و آسیب‌پذیری تشدید شود. در این حالت افکار و خلق، منفی و طولانی مدت و کنترل‌ناپذیر می‌شوند که در نوع شدید آن آسیب‌های روانی از قبیل افسردگی حاصل می‌شود که خود نوعی واکنش به احساس فقدان محسوب می‌شود. در این مورد نیز یافته‌ها هماهنگ با پژوهش‌های

پیشین است(به عنوان مثال: گلیوم و همکاران، ۲۰۰۲؛ کونتریز همکاران، ۲۰۰۰؛ زانک ولا بوی، ۲۰۰۴؛ گراس و همکاران، ۲۰۰۶؛ مینگلوبی هی، ۲۰۰۸). اما در این پژوهش اگرچه رابطه میان دلبستگی به همسالان با رویکرد اجتنابی در مواجهه با حوادث نامطلوب مثبت است؛ و به نظر می‌رسد که همسالان نقش ترغیب و تشویق‌کننده‌ای برای فقدان رویارویی با مشکلات در همسالان خود ایفا می‌کنند، اما همان‌گونه که مشاهده می‌شود ($\beta=0.11$) این رابطه ضعیف است. نقش واسطه‌ای تنظیم شناختی منفی نیز قویاً در این مدل و در این پژوهش تأیید می‌شود. راهبرد تنظیم شناختی منفی مؤلفه‌ها و ابعادی همچون فاجعه‌آمیز خواندن شرایط، پذیرش شرایط موجود و فقدان اقدام عملی در جهت رفع مشکل، خودسرزنی یا سرزنش دیگران را دربرمی‌گیرد. مطابق با مبانی نظری و پژوهش‌های پیشین، سبک‌های دلبستگی، سبک‌های پردازش اطلاعاتی و کارکردهای حافظه از قبیل توجه به رویدادهای مثبت و منفی و به یادآوری وقایع گذشته را تحت تأثیر قرار می‌دهد. چنین تفاوت‌هایی همان‌گونه که گذشت مبتنی بر تفاوت در مدل‌های کارکردی درونی است. افراد با دلبستگی ایمن، به دلیل تجارب مثبت گذشته انتظار دارند که در آینده نیز با تجارب مثبت مواجه شوند؛ از طرفی تجارب گذشته را نیز بهتر به یاد می‌آورند. چنین افرادی نگرش مثبتی به زندگی داشته، بر تجارب مثبت تمرکز داشته و زندگی را خوشایند خواهند یافت و به دلیل همین ویژگی‌های شناختی در مواجهه با شرایط نامطلوب سازگاری مؤقتی‌آمیزی خواهند داشت. تنظیم شناختی مثبت نیز به عنوان دانش اخباری و رویه‌ای بر سیستم دلبستگی ایمن، شامل مؤلفه‌هایی از قبیل معناده‌ی مثبت به شرایط، تمرکز بر تجربیات مثبت، کاهش اهمیت موقعیت مبتنی بوده و بین دلبستگی به والدین و تاب‌آوری هیجانی نقش واسطه‌ای دارد. چرا که در گیری ذهنی و پردازش‌های مدام و ارزیابی‌های مثبت، داشتن نگرش مثبت به شرایط و خودگویی‌های مثبت، هیجانات و عواطف مثبت را به همراه خواهد داشت و مانع از غلبه هیجانات و عواطف منفی می‌شود و زمینه را برای کارکردهای سلامت روانی از قبیل بهزیستی روانی و نبود آسیب‌های روانی مهیا می‌کند. راهبرد کناره‌گیری نیز نقش واسطه‌ای داشته و تاب‌آوری هیجانی را به شکل منفی پیش‌بینی می‌کند. در واقع در توجیه چنین نتیجه‌ای می‌توان گفت که دلبستگی ایمن می‌تواند پایگاه ایمنی را باعث شود که چنین راهبردی در کنار دیگر راهبردهای مقابله‌ای فعال و سازنده کمک‌کننده باشد که به شکل مستقیمی با حل مسئله ارتباط دارند. به عبارتی می‌تواند به عنوان

نوعی کناره‌گیری موقت، در کنار به کارگیری دیگر راهبردها موجبات آرامش روانی فرد را در شرایط استرس‌زا فراهم آورد. از طرفی با توجه به اینکه در این پژوهش حوزه خطر به‌طور اختصاصی مطرح نبوده است و از آنجایی که در بعضی از شرایط نامطلوب و تهدید‌آمیز چنین راهبردی ممکن است به عنوان راهبردی مؤثر شناخته شود، ممکن است چنین رابطه‌ای دیده شده باشد. در مجموع مطابق با نتایج پژوهش حاضر دلستگی به همسالان به‌واسطه راهبردهای مقابله‌ای فعال و اجتنابی و دلستگی به والدین از طریق راهبردهای مقابله‌ای فعال، اجتنابی، کناره‌گیری و تنظیم شناختی منفی و مثبت تاب‌آوری هیجانی را پیش‌بینی می‌کند.

در مجموع یافته‌های پژوهش حاضر دارای مضامین نظری و کاربردی خاصی است. با توجه به اینکه استرس رکن اجتناب‌ناپذیر زندگی بشر امروزی است و اغلب افراد در مراحلی از زندگی خود با موقعیت‌های تهدید‌آمیز متعددی مواجه می‌شوند، لذا بدیهی است توانایی مواجهه و مقابله مؤثر با مشکلات و وقایع نامطلوب زندگی از اهمیت و ضرورت به‌سزایی دارد. به لحاظ نظری با توجه به بدیع بودن مدل پیشنهادی، این پژوهش موجبات بسط مدل‌های موجود در زمینه تاب‌آوری را از نقطه نظر توجه به نقش رشد عاطفی و هیجانی در افزایش تاب‌آوری فراهم می‌آورد. از نقطه نظر کاربردی، یافته‌های پژوهش حاضر، پیام مهمی را برای دست اندکاران تعلیم و تربیت و خصوصاً والدین مبنی بر توجه به ارتباطات نزدیک و عاطفی به منظور رشد توانمندی‌های شناختی، اجتماعی و رفتاری تنظیم عواطف و مهارت‌های مؤثر مقابله‌ای در دستیابی به تاب‌آوری هیجانی و بهزیستی روانی به همراه دارد. چرا که بر مبنای نتایج پژوهش‌های متعدد، نه تنها مدل‌های کارکرد درونی ارتباطات بعدی زندگی را شکل می‌دهند، بلکه چنین مدل‌هایی می‌تواند به وسیله ارتباطات بعدی اصلاح شود.

از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر عدم اختصاصی نکردن عامل خطر و شرایط بحران است که بدیهی است با تمرکز بر حوزه خاصی از شرایط خطر می‌توان به نتایج اختصاصی‌تری دست یافت. محدودیت دیگر این پژوهش مربوط به ابزارهای به کار گرفته شده است. به کارگیری ابزارهایی که انواع سبک‌های دلستگی را به دقت بررسی کند، بدون شک به دستیابی به نتایج دقیق‌تری منجر خواهد شد. اگرچه پرسشنامه دلستگی مربوط به کولینز و رد (۱۹۹۰) در این زمینه وجود دارد، اما به دلیل روایی ضعیف و فقدان تفکیک زیرمقیاس‌های آن در تحلیل عاملی کاربردی نیست.

منابع

- استوار، صغیری (۱۳۸۶). تبیین نقش واسطه‌ای توجه متمرکر بر خود و خودکارآمدی اجتماعی بر ارتباط بین اضطراب اجتماعی و سوگیری‌های شناختی. پایان نامه دکتری، شیراز: دانشگاه شیراز.
- شرف، پریچهر (۱۳۸۵). بررسی تأثیر دلبرستگی به والدین بر خودمختاری نوجوانان با توجه به دلبرستگی والدین آن‌ها به پدر و مادرشان. پایان نامه کارشناسی ارشد، شیراز: دانشگاه شیراز.
- قره باغی، فاطمه و فایی، مریم (۱۳۸۸). ارزیابی شناختی، مقابله هیجان مدار با تعارضات خانواده و سلامت کودک: بررسی نظریه شناختی استرس در کودکان دبستانی. فصلنامه مطالعات روان‌شناسی، شماره ۲۰.
- کلانتری، خلیل (۱۳۸۸). مدل‌سازی معادلات ساختاری در تحقیقات اجتماعی-اقتصادی. چاپ اول. تهران: فرهنگ صبا.
- لعلی، محسن و عابدی، احمد (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین سابقه انواع بدرفتاری والدین در دوران کودکی با افسردگی دوران بزرگسالی در بیماران سرپایی مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر اصفهان. فصلنامه مطالعات روان‌شناسی، دوره ۴، شماره ۴، صفحه ۹۴-۸۱.
- مظفری، شهیاز (۱۳۸۲). همبسته‌های شخصیتی شادمانی ذهنی بر اساس الگوی پنج عاملی در میان دانشجویان دانشگاه شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد. شیراز: دانشگاه شیراز.
- Armsden, G. C., & Greenberg, M. T. (1987).** The Inventory Parent and Peer Attachment: Individual Differences and their Relationship to Psychological Well-Being in Adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 16, 427- 453.
- Baron, R.M., & Kenny, D. A. (1986).** The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, Strategic, and Statistical consideration. *Journal of Personality and Social Psychology*. Vol.51, pp. 1173- 1182.
- Beasley, M., Thompson, T., and Davidson, J. (2003).** Resilience in response to life stress: the effects of coping style and cognitive hardiness. *Personality and Individual Differences*, Volume 34, Issue 1, Pages 77-95.
- Bowlby, J. (1969/1982).** *Attachment and loss: Vol. 1. Attachment* (2nd ed.). New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1973).** *Attachment and loss: Vol. 2. Separation: Anxiety and anger*. New York: Basic Books.

- Campbell-Sills, L., & Barlow, D. H. (2007).** Incorporating emotion regulation into conceptualizations and treatments of anxiety and mood disorders. In J. J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation* (pp. 542–559). New York: Guilford Press.
- Cassidy, J., & Kobak, R. R. (1988).** Avoidance and its relationship with other defensive processes. In J. Belsky & T. Nezworski (Eds.), *Clinical implications of attachment* (pp. 300-323). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Carbonell, D. M., Reinherz., & Giaconia, R. M. (1998).** Risk and resilience in late adolescence. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 15, 251-274.
- Cicchetti, D., & Rogosch, R. A. (1997).** The role of self-organization in the promotion of resilience in maltreated children. *Development and Psychopathology*, 9, 797-815.
- Compas BE, Connor-Smith JK, Saltzman H, Thomsen AH & Wadsworth ME. (2001).** Coping with stress during childhood and adolescence: problems, progress, and potential in theory and research. *Psychol. Bull.* 127:87–127.
- Contreras, J. M., Kerns, K. A., Weimer, B. L., Gentzler, A. L., & Tomich, P. L. (2000).** Emotion regulation as a mediator of associations between mother-child attachment and peer relationships in middle childhood. *Journal of Family Psychology*, 14, 111–124.
- Davis, D., Shaver, P. R., & Vernon, M. L. (2003).** Physical, emotional, and behavioral reactions to breaking up: The roles of gender, age, emotional involvement, and attachment style. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 29, 871-884.
- Darling N & Steinberg L. (1993).** Parenting style as context: An integrative model. *Psychological Bulletin*, 113:487–496.
- Eisenberg N, Spinrad TL & Morris AS. (2002).** Regulation, Resiliency, and Quality of Social Functioning. *Self and Identity*. 1:121–128.
- Garmezy, N. (1985).** Stress Resistant Children: The Search for Protective Factors. In: Recent Research in Developmental Psychopathology, *Book suppl number 4 to Journal of Child Psychology and Psychiatry*, Oxford Pergmon Press.
- Garmezy, N., (1991).** Resilience and Vulnerability to Adverse developmental outcomes Associate with Poverty. *American Behavioral scientist*. 34, 416-430.
- Garnefski, N. & Kraaij, V. (2009).** Cognitive coping and psychological adjustment in different types of stressful life events. *Individual Differences research*, 7, 168-181.
- Garnefskiand N & Kraaij, V. (2006).** Cognitive emotion regulation questionnaire—development of a short 18-item version (CERQ-short) *Personality and Individual Differences*. Volume 41, Issue 6, Pages 1045-1053.
- Gilliom, M., Shaw, D. S., Beck, J. E., Schonberg, M. A., & Lukon, J. L. (2002).** Anger regulation in disadvantaged preschool boys: Strategies, antecedents, and the development of self-control. *Developmental Psychology*, 38, 222–235.
- Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation*. (2007). New York: Guilford Press.
- Gross, J.J., & Thompson, R.A. (in press).** Emotion regulation: Conceptual foundations. In J.J. Gross (Ed.), *Handbook of emotion regulation*. (2007). (pp. 3–24). New York: Guilford Press.

- Howard, S., & Johnson, B. (2000).** What makes the difference? Children and teachers talk about resilient outcomes for children “at risk.” *Educational Studies*, 26, 321–337.
- Jermann, F. Linden, M.F. Acremontand, M. & Zermatten, A. (2006).** Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ): Confirmatory Factor Analysis and Psychometric Properties of the French Translation. *European Journal of Psychological Assessment*. Volume 22, Issue 2, Pages 126-131.
- Jorescog, K. G. (1981).** Basic issues application of LISREL. *Data*, 1, 1-16.
- Kaufman, J., Cook, A., Arny, L., Jones, B., & Pittinsky, T. (1994). Problems defining resiliency: Illustrations from the study of maltreated children. *Development and Psychopathology*, 6, 215-229.
- Kelley, M.S. & Peterson, J. L. (1997).** *The National Longitudinal Study of AdolescentHealth (Add Health), Waves I & II, 1994-1996: A user's guide to the machine readable files and documentation* (Data Sets 48-50, 98, A1-A3). Los Altos, CA:
- Kenny, D.A. (2001).** Mediation.On line in David A. Kenny Internet Homepage. [Http://udders.rcn.com](http://udders.rcn.com).
- Kobak R & Sceery A. (1988).** Attachment in late adolescence: Working models, affect regulation, and representations of self and others. *Child Development*. 59:135–146.
- Lazarus, R. S. (1991).** *Emotion and adaptation*. New York: Oxford University Press.
- Luthar, S. (1991).** Vulnerability and resilience: a study of high-risk adolescents. *Child Development*, 62, 600–616.
- Luthar, S.S., Cicchetti, D., & berker, (2001).** The construct of resilience: Implications for interventions and social policies. *Development and Psychopathology*, 12, 857–885.
- Martin Ryan C. &Dahlen, Eric R. (2005).** Cognitive emotion regulation in the prediction of depression, anxiety, stress, and anger, *Personality and Individual Differences*. Volume 39, Issue 7, 1249-1260.
- Masten, A. S. (2001).** Ordinary magic: resilience processes in development. *AmericanPsychologist*.56(3):227-238.
- Masten, A. S. (2004).** Regulatory processes, risk and resilience in adolescent development. *Annals of the New York Academy of Sciences* 1021:310-319.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2003).** The attachment behavioral system in adulthood: Activation, psychodynamics, and interpersonal processes. In M. P. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (Vol. 35, pp. 53-152). San Diego, CA: Academic Press.
- Ming-hui Li. (2008).** Helping College Students Cope: Identifying Predictors of Active Coping in Different Stressful Situations. *Journal of Psychiatrry, and Psychology and Mental Health*, Volume 2, Issue 1
- Piers, D., (2004).** The Effects of A Cognitive Behavioral and Emotional Resilience Program on the Emotional Resilience, Social Competence and Scool Adjustment of Elementary Students. California State University Long Beach.

- Raja, S.N., McGee, P.& Staton, W. (1992).** Perceived Attachment to Parents and Peers and Psychological Well-Being in Adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 21, 471- 485.
- Rutter, M. (1990).** Psychosocial resilience and protective mechanisms. In J. E. Rolf, A.S. Masten, D. Cicchetti, K. Nuechterlein, & S. Weintraub (Eds.), *Risk andprotective factors in the development of psychopathology* (pp.181-214). New York: Cambridge University Press.
- Sandler, I. N., Ayers, T. S., Bernzweig, J. A., Wampler, T. P., Harrison, R. H., & Lustig, J. L. (1990).** *Children coping with divorce-related stressful events*. Paper presented at the American Psychological Association, Boston, MA.
- Shaver, P. R., & Hazan, C. (1993).** Adult romantic attachment: Theory and evidence. In D. Perlman & W. Jones (eds.), *Advances in personal relationships* (Vol. 4, pp. 29-70). London: Jessica Kingsley.
- Silver, P. S., Aurbach, S. M., Vishniavcky, N & Kaplowitz, L.G. (1986).** Psychlogical factors in recurrent genital helps infection: stress, coping style, social support, emotional dysfunction, and symptom recurrence. *Journal of psychosomatic Research*, 30 (2), 163-171.
- Skinner, E. A., & Zimmer-Gembeck, M. J. (2007).** The development of coping. *Annual Review of Psychology*, 58, 119-144.
- Watson. E. B. (2007).** *Emotion Regulation in Affluent Adolescence Investigating the relationship between Regulation and Functionning*. Ph.D. University of Columbia.
- Vincent, E.C. (2007).** Gender Differences In Protective Factors Associated With Educational, Emotional And Dual Domain Resilience, Doctor of Philosophy , Department of Counseling and Educational Psychology, Indiana University.
- Zhang, F., & Labouvie-Vief, G. (2004).** Stability and fluctuation in adult attachment style over a 6-year period. *Attachment and Human Development*, 6, 419-437.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی